

[Gade]

dagsordenen kan fortolkes, sådan som fru Charlotte Antonsen gjorde det før med hensyn til børnearbejdet. Dette blot sagt for klarheds skyld, hvis der skulle opstå lignende situationer, hvor vi skal fortolke indholdet af denne dagsorden.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Hvis man kender tilblivelseshistorien for denne dagsorden, vil man vide, at vi fra socialdemokratisk side har lagt megen vægt på formuleringen: »... tværnationale eller lignende generelle aspekter, hvorimod opgaver, der kun vedrører et enkelt medlemsland, ikke bør reguleres af Unionen.«

Det er netop ud fra det synspunkt, at det – som fru Annette Just også sagde – sikkert næsten vil være komplet umuligt at finde noget, der kun vedrører ét enkelt medlemsland. Men det kan selvfølgelig tænkes, at der er traditioner i en eller anden form, der nationalt og kulturelt er helt anderledes end i alle de andre lande; jeg har bare svært ved at fantasere mig til det.

Til fru Annette Just vil jeg også sige, at der ikke noget som helst sted i Maastricht-traktaten eller i Edinburgh-aftalen, end ikke i protokollen mellem de 11 lande, står, at man skal bevæge sig på et lavt niveau, hvad angår naivitet, men der står, at man skal bevæge sig på et højt socialt beskyttelsesniveau.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil straks meddele, at jeg er i den situation, at jeg ikke har hele aftenen til min rådighed, så jeg skal prøve at gøre det lidt kort, men jeg vil sige tak for svarene.

Jeg har det ligesom i en anden sammenhæng, når man siger: Teknik er svaret, men hvad er spørgsmålet? Jeg har prøvet at høre meget nøje efter, hvad der er blevet sagt her i salen, og det er aldrig helt gået op for mig, hvad spørgsmålet er. Men det er jo altid udmærket med en debat herinde. Den har ikke just nogen bred interesse; det kan man så være glad for eller måske det modsatte – alt efter temperament.

Men jeg forstår, at hr. Kirkegaard vel egentlig vil slå fast, hvad hr. Kirkegaard allerede selv måtte have slået fast, dengang man forhandlede Edinburgh-aftalen, for det er jo så-

dan set i meget vidt omfang Edinburgh-aftalen, der citeres her.

Fru Charlotte Antonsen vil gerne overholde Edinburgh-aftalen, og det kan jeg godt se der kan være grund til at præcisere i lyset af den debat, vi havde lige inden denne, hvor man åbenbart ikke var særlig interesseret i at videreføre Edinburgh-aftalen; så det kan sådan set være et motiv i sig selv.

Hr. Anders Mølgaard er meget ked af børnearbejde, det går han imod, men ikke så meget, så hr. Anders Mølgaard vil blokere for det. Men han er modstander af, at arbejdsministeren er kommet til at sige, at arbejdsministeren for så vidt ikke har så meget imod, at man forbyder børn på 10 år at bringe aviser ud klokken 6 om morgenen. Det er sådan, jeg har måttet opfatte debatten.

Jeg skal derfor ikke sige ret meget andet, end at så gik den tid. Men jeg vil dog i det mindste understrege, at jeg er enig med ordføreren for SF, hr. Gade, i, at det faktisk er utrolig vigtigt, at vi har fået de første tre-fire linjer med, for det er vigtigt, at vi begynder at tale lidt om borgernes Europa. Netop lønmodtagernes beskyttelse er noget, der vedrører en hel del af os på den ene eller den anden måde, og det er faktisk en vigtig dimension i forhold til kapitalen, det indre marked og dermed industriens Europa.

Så jeg synes, at dagsordenen er udmærket. En del af linjerne kunne man måske nok anvende i en bredere sammenhæng, men det gør jo sådan set ikke noget.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er jo ikke den letteste opgave efter en lang dags debat at tilføje noget nyt. Så heller ikke jeg skal holde nogen lang tale, men jeg vil alligevel knytte nogle bemærkninger til de stillede spørgsmål.

I takt med gennemførelsen af det indre marked kan det forventes, at vi får en skærpet konkurrence for vore virksomheder i Det Europæiske Fællesskab. Uden regulering vil det føre til, at virksomhederne placeres dér, hvor bl.a. omkostningerne er lavest og dermed beskyttelsen af arbejdstagerne ringest. Ikke mindst Danmark, hvor vi prioriterer beskyttelsen af arbejdstagerne højt, vil blive ramt af et sådant indre marked.

Det er derfor et væsentligt fremskridt, at man i forbindelse med vedtagelsen af Maas-